

Język polski - wymagania edukacyjne na poszczególne oceny – klasa 4

Prezentowane wymagania edukacyjne zostały opracowane na podstawie wymagań zintegrowanych z planem wynikowym autorstwa Joanny Kostrzewy, będącym propozycją realizacji materiału zawartego w podręczniku *Słowa na start!* do klasy 4. Wymagania dostosowano do sześciostopniowej skali ocen.

Wymagania uwzględniają zapisy podstawy programowej kształcenia ogólnego określonej w rozporządzeniu Ministra Edukacji z dnia 11 marca 2026 r.

Treści nauczania (odniesienia do podstawy programowej)	Wymagania na ocenę dopuszczającą Uczeń:	Wymagania na ocenę dostateczną Uczeń potrafi to, co na ocenę dopuszczającą, oraz:	Wymagania na ocenę dobrą Uczeń potrafi to, co na ocenę dostateczną, oraz:	Wymagania na ocenę bardzo dobrą Uczeń potrafi to, co na ocenę dobrą, oraz:	Wymagania na ocenę celującą Uczeń potrafi to, co na ocenę bardzo dobrą, oraz:
1.KOMUNIKACJA	– podaje definicję nadawcy, odbiorcy oraz komunikatu – wskazuje nadawcę i odbiorcę komunikatu na podstawie zdjęć	– przedstawia, jakie znaki wykorzystujemy, by skutecznie się komunikować – nazywa uczucia postaci na ilustracjach i wyraża je emotikonami	– wyjaśnia, dlaczego w miejscach publicznych stosuje się znaki graficzne podczas komunikowania się	– wyjaśnia, dlaczego znajomość znaków jest potrzebna we współczesnym świecie	– samodzielnie projektuje znak, za pomocą którego informuje innych o potrzebie odpoczynku
	– podaje definicję grzeczności językowej – wymienia zwroty i gesty powitalne	– przedstawia zasady skutecznej komunikacji	– wyjaśnia, jak stosować zasady skutecznej komunikacji na co dzień – wskazuje cechy dobrego i uważnego rozmówcy	– wyjaśnia, dlaczego bohaterowie scenek nie stosują zasad skutecznej komunikacji	– tworzy wypowiedź dotyczącą powodów, dla których należy stosować zasady skutecznej komunikacji na co dzień
2. ODBIÓR TEKSTÓW KULTURY	– opowiada o sytuacji przedstawionej na obrazie – wymienia postaci znajdujące się na obrazie – nazywa kolory, które widzi na obrazie	– opisuje postacie przedstawione na obrazie – określa czas i miejsce sytuacji przedstawionej na obrazie – wyjaśnia, jakie uczucia budzi w nim namalowana scena, uzasadnia swoje wybory	– określa dominujące na obrazie kolory – opisuje sytuację przedstawioną na obrazie – wskazuje elementy fantastyczne i realistyczne – wyjaśnia, jak połączenie elementów realistycznych z fantastycznymi wpływa na nastrój obrazu	– proponuje tematy rozmów postaci z obrazu – określa nastrój obrazu i uzasadnia swoją wypowiedź – wyjaśnia związek tytułu z sytuacją przedstawioną na obrazie – opisuje pierwszy i drugi plan obrazu – nadaje obrazowi własny tytuł i uzasadnia swój wybór	– przedstawia własne zdanie na temat obrazu – wymyśla trzy tytuły dla obrazu (np. poważny, zabawny, tajemniczy), uzasadnia swoje pomysły
	– wymienia ludzi przygotowujących przedstawienie teatralne	– wyjaśnia, na czym polega praca poszczególnych osób przy przedstawieniu teatralnym – wyjaśnia znaczenie rekwizytów w teatrze	– wyjaśnia, który z zawodów związanych z teatrem wydaje się być najciekawszy i uzasadnia swój wybór	– wyjaśnia, dlaczego warto chodzić do teatru – korzystając z informacji zawartych w tekście i z własnych doświadczeń – wyjaśnia, który z elementów przedstawienia teatralnego (reżyseria, gra aktorów, kostiumy,	– tworzy kodeks kulturalnego zachowania w teatrze – proponuje, jak wykorzystać różne przedmioty na scenie teatralnej

			– prezentuje zawody związane z teatrem za pomocą ikonek – omawia wrażenia po spektaklu	charakteryzacja, dekoracje, rekwizyty, muzyka, światło) jest szczególnie ważny i uzasadnia swój wybór	
	– czyta wiersz głośno – wymienia bohaterów wiersza – określa, kim jest osoba mówiąca w wierszu – podaje definicję podmiotu lirycznego – wymienia sytuacje ukazane w wierszu – podaje definicję nastroju wiersza – podaje definicję epitetu, porównania, rymu, powtórzenia – podaje definicję adresata wiersza	– czyta wiersz głośno, wyraźnie – wymienia sytuacje opisane w wierszu – wskazuje w tekście wiersza wers i strofę – wskazuje uczucia podmiotu lirycznego w wierszu – wskazuje nastrój wiersza – wskazuje, jak tytuł wiersza łączy się z jego treścią – wyjaśnia, jakie uczucia towarzyszą mu po przeczytaniu wiersza – wyjaśnia, kim jest adresat wiersza	– czyta wiersz, podkreślając głosem ważne słowa – określa temat wiersza – opowiada w 2–3 zdaniach o sytuacjach przedstawionych w wierszu – określa temat wiersza – nazywa uczucia towarzyszące osobom wypowiadającym się w wierszu i uzasadnia swój wybór – wyjaśnia, co wpływa na nastrój wiersza – znajduje w tekście określenia rzeczownika i udowadnia, iż są to epitety – znajduje w tekście trzy rzeczowniki bez określeń i formułuje do nich epitety	– czyta wiersz, stosując odpowiednie tempo i intonację – opowiada w ciekawy sposób o bohaterach i o sytuacjach przedstawionych w wierszu, odnosząc je do własnego doświadczenia – analizuje budowę porównania i wskazuje porównania w wierszu – zapisuje trzy pary wyrazów, które rymują się w utworze – wyjaśnia, których zmysłów dotyczą epitety – wskazuje, co można wyobrazić sobie dzięki epitetom – określa nastrój wiersza i uzasadnia swoje stanowisko	– przedstawia pomysł na inne zakończenie wiersza – zapisuje trzy swoje cechy i prezentuje je w formie porównań – wykorzystuje związki frazeologiczne, by przedstawić treść wiersza
	– czyta głośno tekst epicki – wymienia bohaterów utworu – określa czas i miejsce wydarzeń – wymienia wydarzenia przedstawione w utworze – podaje definicję bohatera literackiego – wyjaśnia, które wydarzenie jest najważniejsze	– czyta głośno i cicho – przedstawia bohaterów utworu – formułuje 2–3 zdania na temat czasu i miejsca wydarzeń przedstawionych w utworze oraz o wydarzeniach utworu – formułuje 2–3 zdania na temat cech charakteru bohaterów i uzasadnia swoje wybory, odnosząc się do tekstu	– czyta głośno, wyraźnie oraz cicho – wskazuje cechy charakteru bohaterów i uzasadnia swój wybór, odwołując się do tekstu – nazywa uczucia bohaterów	– czyta głośno, stosując odpowiednie tempo i intonację – wskazuje najważniejszą cechę bohatera tekstu – informuje, w jakich sytuacjach ta cecha się ujawnia – uzasadnia, czy tę cechę można oceniać pozytywnie czy negatywnie – przedstawia swoją opinię o bohaterze i jego zachowaniu – opowiada w ciekawy sposób o wydarzeniach przedstawionych w utworze – wyjaśnia morał płynący z tekstu	– samodzielnie formułuje wnioski z tekstu – przedstawia pomysły sposobów rozwiązywania konfliktów ukazanych w tekście

	– podaje definicję dialogu i monologu	– układa wydarzenia w kolejności ich występowania			
	– czyta głośno wywiad – wyjaśnia, jakie emocje towarzyszą mu po przeczytaniu wywiadu	– czyta głośno i cicho – wyjaśnia, co jest tematem wywiadu – tworzy pytania do podanych odpowiedzi związanych z tekstem	– czyta głośno, wyraźnie oraz cicho – nazywa emocje towarzyszące bohaterowi wywiadu	– czyta głośno, stosując odpowiednie tempo i intonację – układam wartości w odpowiedniej kolejności, tworząc hierarchię	– prowadzi wywiad z bliską osobą
3. ŚWIADOMOŚĆ JĘZYKA	– wymienia litery w kolejności alfabetycznej – definiuje literę – definiuje głoskę	– porządkuje wyrazy w kolejności alfabetycznej – odróżnia głoski i litery	– określa liczbę liter i głosek w podanych wyrazach – odróżnia samogłoski i spółgłoski	– bezbłędnie odróżnia samogłoski i spółgłoski – szuka wyrazu w słowniku ortograficznym	– sprawnie korzysta ze słownika ortograficznego,
	– wskazuje sylaby – wyjaśnia, co tworzy sylabę	– poprawnie dzieli wyrazy na sylaby	– układa wyrazy z różnych sylab – poprawnie przenosi wyrazy do następnej linii	– korzysta ze słownika ortograficznego, sprawdzając poprawność przenoszenia wyrazów do następnej linii	– układa historyjkę z wyrazów zbudowanych z różnych sylab
	– podaje definicję rzeczownika – wskazuje rzeczowniki nazywające osoby, zwierzęta, rośliny, rzeczy, miejsca, zjawiska pogodowe – podaje definicję synonimu, antonimu	– zapisuje nazwy uczuć i układa z nimi zdania – ustala rodzaj rzeczowników	– wyszukuje rzeczowniki, zapisuje je w zeszycie w formie podstawowej i określa ich rodzaj – zastępuje wyrazy synonimami – stosuje antonimy	– nazywa cechy charakteru, zapisuje je jako rzeczowniki i określa ich rodzaj – zamienia rzeczowniki na inne o podobnych znaczeniu, by uniknąć powtórzeń	– poprawnie używa różnych form rzeczowników sprawiających trudności, a w przypadku wątpliwości korzysta ze słownika – stosuje różnorodne słownictwo, korzysta z synonimów, budując swoją wypowiedź
	– podaje liczby i przypadki rzeczownika	– zadaje pytania przy kolejnych przypadkach	– odmienia rzeczowniki przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej	– uzupełnia zdania właściwymi formami rzeczownika – określa przypadek i liczbę danego rzeczownika w zdaniu	– wymyśla zdanie pozwalające zapamiętać nazwy przypadków i ich kolejność
	– wskazuje przymiotniki wśród innych części mowy	– wypisuje z tekstu rzeczowniki wraz z określającymi je przymiotnikami	– wypisuje rzeczowniki i dopasowuje do nich odpowiednie przymiotniki	– wyszukuje przymiotniki w zdaniach	– ciekawie opisuje salę lekcyjną, używając przymiotników

	– dopasowuje przymiotniki do ilustracji – podaje liczby, rodzaje i przypadki przymiotnika	– odmienia przymiotnik przez liczby i przypadki	– stosuje przymiotniki w odpowiednich formach – odróżnia przymiotniki w rodzaju męskoosobowym i niemęskoosobowym	– określa przypadek, rodzaj i liczbę danego przymiotnika – określa rodzaj przymiotnika w liczbie pojedynczej i liczbie mnogiej	– zastępuje przymiotniki modne ich synonimami, by tworzyć precyzyjniejsze wypowiedzi – w przypadku wątpliwości korzysta z odpowiedniego słownika
	– wymienia czynności uczniów podczas przerwy – podaje definicję czasownika i pytania czasownika – wskazuje czasowniki wśród innych części mowy	– wyjaśnia, z jakimi wyrazami łączą się czasowniki	– odróżnia czasowniki nazywające czynności i stany	poprawnie stosuje czasowniki	– tworzy ciekawe wypowiedzi, wykorzystując czasowniki nazywające czynności i stany
	– podaje liczby, rodzaje i osoby czasownika – wskazuje czasowniki w czasie przeszłym, teraźniejszym i przyszłym – wskazuje bezokolicznik jako nieosobową formę czasownika	– odmienia czasowniki przez liczby i osoby – odróżnia czasowniki w czasie przeszłym, teraźniejszym i przyszłym – rozpoznaje bezokolicznik	– stosuje czasowniki w odpowiednich formach – określa osobę, liczbę i rodzaj czasownika – odróżnia osobową formę czasownika od nieosobowej	– poprawnie stosuje czasowniki w różnych rodzajach – tworzy poprawne formy trudnych czasowników – określa osobę, rodzaj i liczbę danego czasownika – używa bezokoliczników w wypowiedzi	– wykorzystuje wiedzę o czasowniku do komunikowania się z otoczeniem w adekwatny sposób
	– wskazuje czasowniki w czasie przeszłym i przyszłym – podaje liczby, rodzaje i osoby czasownika	– odróżnia czasowniki w czasie przeszłym i przyszłym – odmienia czasowniki w czasie przeszłym przez osoby, liczby i rodzaje – określa rodzaj czasownika w czasie przeszłym w liczbie pojedynczej i mnogiej – wskazuje czasowniki w rodzaju męskoosobowym i niemęskoosobowym	– stosuje czasowniki w czasie przeszłym i przyszłym – odmienia czasowniki w czasie przyszłym w formie prostej i złożonej – odróżnia rodzaj męskoosobowy i niemęskoosobowy czasowników w czasie przeszłym	– stosuje formy prostą i złożoną czasowników w czasie przyszłym	– odróżnia w formach osobowych czasowników formę złożoną czasu przyszłego z bezokolicznikiem od formy złożonej z dwóch czasowników
	– wskazuje przysłówki wśród innych części mowy	– wyszukuje przysłówki w tekście – rozpoznaje przysłówki pochodzące od przymiotników	– tworzy przysłówki od przymiotników – dopisuje odpowiednie przysłówki do czasowników w zdaniach	– określa znaczenie przysłówków w zdaniu – dostrzega związek między przysłówkiem a czasownikiem	– redaguje tekst z wykorzystaniem różnych, celowo dobranych przysłówków

	– wyjaśnia, czym jest zdanie – wymienia typy zdań ze względu na cel wypowiedzi	– rozpoznaje zdania oznajmujące, pytające i rozkazujące	– stosuje odpowiednie typy zdań w wypowiedzi	– tworzy rady, wykorzystując zdania rozkazujące – stosuje odpowiednie słownictwo, tworząc grzeczne prośby	– samodzielnie formułuje wniosek uzasadniający zalety stosowania różnych typów zdań w wypowiedzi
	– podaje nazwy głównych części zdania i pytania, na które odpowiada	– wskazuje podmiot jako wykonawcę czynności – wskazuje orzeczenie jako określenie czynności lub stanu	– wskazuje podmiot i orzeczenie w przysłowia – wyjaśnia znaczenia przysłów	– uzupełnia zdania orzeczeniami w czasie teraźniejszym – uzupełnia zdania orzeczeniami w czasie przeszłym	– tworzy wypowiedzi poprawne pod względem składniowym
	– wymienia zasady ortograficzne pisowni <i>ó</i> – poprawnie zapisuje wyrazy zakończone na: <i>-ów, -ówka, -ówna</i>	– stosuje zasady ortograficzne pisowni <i>ó</i> – tworzy formy pokrewne i poprawnie zapisuje wyrazy z <i>ó</i> wymiennym	– korzysta ze słownika ortograficznego	– poprawnie zapisuje wyrazy z <i>ó</i> niewymiennym	– układa rymowanki z wyrazami z <i>ó</i> – układa historyjki z wyrazami z <i>ó</i> – prezentuje historyjki na forum klasy
	– wymienia zasady ortograficzne pisowni <i>u</i> – poprawnie zapisuje wyrazy zakończone na: <i>-lec, -uch, -unek, -us, -usz, -ura, -uj, -uje</i>	– stosuje zasady ortograficzne pisowni <i>u</i>	– korzysta ze słownika ortograficznego	– poprawnie zapisuje wyrazy będące wyjątkami	– opowiada, jak spędzają czas mieszkańcy deszczowego miasta, wykorzystując wyrazy z <i>u</i>
	– wymienia zasady ortograficzne pisowni wielką literą imion, nazwisk, przydomków, pseudonimów, tytułów	– stosuje zasady ortograficzne pisowni wielką literą imion, nazwisk, przydomków, pseudonimów, tytułów	– poprawnie zapisuje imiona, nazwiska, przydomki, przezwiska, tytuły książek, filmów, programów, dzieł sztuki – korzysta ze słownika ortograficznego	– poprawnie zapisuje tytuły książek, filmów, utworów, dzieł sztuki, programów, również ze spójnikami i przyimkami wewnątrz tytułu – samodzielnie i sprawnie korzysta ze słownika ortograficznego	– zapisuje poprawnie wszystkie podane wyrazy z trudnościami ortograficznymi (pisownia wielką i małą literą)
	– wymienia zasady ortograficzne pisowni wielką literą państw, regionów, miast, dzielnic, wsi	– stosuje zasady ortograficzne pisowni wielką literą państw, regionów, miast, dzielnic, wsi	– poprawnie zapisuje nazwy państw, regionów, miast, dzielnic, wsi – korzysta ze słownika ortograficznego	– poprawnie zapisuje nazwy państw, regionów, miast, dzielnic, wsi, odróżniając nazwy własne od pospolitych – samodzielnie i sprawnie korzysta ze słownika ortograficznego	– tworzy wypowiedź pisemną na temat miejscowości, w której mieszka, województwa, kraju, który chce odwiedzić i języka, którym mówią mieszkańcy kraju, poprawnie zapisując nazwy państw, regionów, miast, dzielnic, wsi
	– wymienia zasady ortograficzne pisowni <i>rz</i> – poprawnie zapisuje wyrazy zakończone na:	– stosuje zasady ortograficzne pisowni <i>rz</i>	– tworzy formy pokrewne i poprawnie zapisuje wyrazy z <i>rz</i> wymiennym	– poprawnie zapisuje wyjątki w pisowni <i>rz</i> po spółgłoskach – poprawnie zapisuje wyrazy z <i>rz</i> niewymiennym	– zapisuje poprawnie wszystkie podane wyrazy z trudnościami ortograficznymi (pisownia <i>rz</i>)

	-arz, -erz, -mistrz, -mierz		– korzysta ze słownika ortograficznego		– samodzielnie i sprawnie korzysta ze słownika ortograficznego
	– wymienia zasady ortograficzne pisowni <i>ż</i>	– stosuje zasady ortograficzne pisowni <i>ż</i> – poprawnie zapisuje wyrazy z <i>ż</i> po <i>l, t, r, n</i>	– tworzy formy pokrewne i poprawnie zapisuje wyrazy z <i>ż</i> wymiennym – korzysta ze słownika ortograficznego	– poprawnie zapisuje wyrazy z <i>ż</i> niewymiennym	– zapisuje poprawnie wszystkie podane wyrazy z trudnościami ortograficznymi (pisownia z <i>ż</i>) – samodzielnie i sprawnie korzysta ze słownika ortograficznego
	– wymienia zasady ortograficzne pisowni <i>nie</i> z czasownikami, rzeczownikami, przymiotnikami i przysłówkami	– stosuje zasady ortograficzne pisowni <i>nie</i> z czasownikami, rzeczownikami, przymiotnikami i przysłówkami	– poprawnie zapisuje wyrazy z przeczeniem <i>nie</i> – korzysta ze słownika ortograficznego	– stosuje zasady ortograficzne pisowni <i>nie</i> z czasownikami, rzeczownikami, przymiotnikami i przysłówkami	– zapisuje poprawnie wszystkie podane wyrazy z trudnościami ortograficznymi (pisownia <i>nie</i> z różnymi częściami mowy) – tworzy własne strategie uczenia się zasad ortograficznych
	– wymienia zasady ortograficzne pisowni <i>ch</i>	– stosuje zasady ortograficzne pisowni <i>ch</i>	– tworzy formy pokrewne i poprawnie zapisuje wyrazy z <i>ch</i> wymiennym – korzysta ze słownika ortograficznego	– poprawnie zapisuje wyrazy z <i>ch</i> niewymiennym	– zapisuje poprawnie wszystkie podane wyrazy z trudnościami ortograficznymi (pisownia z <i>ch</i>) – samodzielnie i sprawnie korzysta ze słownika ortograficznego
	– wymienia zasady ortograficzne pisowni <i>h</i>	– stosuje zasady ortograficzne pisowni <i>h</i>	– tworzy formy pokrewne i poprawnie zapisuje wyrazy z <i>h</i> wymiennym – korzysta ze słownika ortograficznego	– poprawnie zapisuje wyrazy z <i>h</i> niewymiennym	– zapisuje poprawnie wszystkie podane wyrazy z trudnościami ortograficznymi (pisownia z <i>h</i>) – samodzielnie i sprawnie korzysta ze słownika ortograficznego
	– wymienia znaki interpunkcyjne znajdujące się na końcu zdania	– stosuje, zgodnie z regułami, kropkę, pytajnik, wykrzyknik na końcu zdania	– stosuje znaki interpunkcyjne świadomie	– poprawnie interpunkcyjnie zapisuje tekst	– formułuje wniosek dotyczący zasadności przestrzegania reguł polskiej interpunkcji i jej wpływu na sens wypowiedzi
	– wskazuje cudzysłów i kursywę – zna zasady stosowania cudzysłowu i kursywy	– zapisuje tytuły utworów w cudzysłowach	– zapisuje cytowane wypowiedzi w cudzysłowach	– stosuje kursywę w tekście pisanym na komputerze	– poprawnie zapisuje tytuły w wypowiedzi zapisanej ręcznie lub komputerowo na temat swoich ulubionych książek, filmów i programów

					– stosuje poprawne formy rzeczownika <i>cudzysłów</i>
4.TWORZENIE WYPowiedzi	– poprawnie zapisuje miejscowość i datę – wymienia elementy pozdrowienia – podejmuje próbę napisania pozdrowień	– poprawnie zapisuje adres – redaguje pozdrowienia według wzoru	– stosuje zwroty do adresata – uzupełnia brakujące elementy pozdrowienia	– redaguje pozdrowienia odpowiednie do sytuacji i adresata – wskazuje różnice między SMS-em a kartką pocztową – stosuje emotikony	– redaguje poprawnie pod względem językowym, ortograficznym i kompozycyjnym kartkę pocztową z życzeniami w związku z określoną sytuacją
	– mówi, czym jest notatka i wymienia różne sposoby notowania	– odróżnia różne sposoby notowania – sporządza notatki, wykorzystując wiedzę na temat różnych sposobów notowania	– wybiera z tekstu ważne informacje – notuje ważne informacje w formie krótkiego tekstu, punktów, schematu, tabeli	– sporządza notatkę w określonej formie – wybiera sposób zanotowania ważnych informacji	– trafnie wybiera najlepszą formę notatki i samodzielnie ją redaguje, zgodnie z wymogami dotyczącymi tej formy wypowiedzi – przestrzega zasad poprawności językowej
	– wymienia najważniejsze elementy opisu przedmiotu – podaje wyrazy opisujące wygląd przedmiotu – opisuje ustnie w 2–3 zdaniach wygląd, wielkość, kształt, kolor przedmiotu	– stosuje wyrazy bliskoznaczne nazywające cechy przedmiotu – tworzy porównania, aby urozmaicić opis przedmiotu	– redaguje opis przedmiotu, unikając powtórzeń czasowników <i>być</i> i <i>mieć</i>	– stosuje w wypowiedzi pisemnej odpowiednią kompozycję – wydziela akapity	– samodzielnie, zgodnie z wymogami dotyczącymi tej formy wypowiedzi, redaguje poprawny opis przedmiotu, unikając powtórzeń
	– definiuje opis postaci i wymienia jego najważniejsze elementy – wymienia wyrazy opisujące wygląd postaci – opisuje ustnie w 2–3 zdaniach wygląd i zachowanie postaci rzeczywistej	– łączy nazwy części opisu postaci z przykładami – wymienia przymiotniki określające wiek, wzrost, sylwetkę, twarz, włosy, strój, usposobienie	– wskazuje cechy charakteru postaci na podstawie jej zachowania – stosuje wyrazy bliskoznaczne, dzięki którym unika powtórzeń wyrazów <i>być</i> i <i>mieć</i>	– przygotowuje zagadki – opisy osób z klasy – stosuje odpowiednią kompozycję w wypowiedzi pisemnej – wydziela akapity w wypowiedzi pisemnej	– samodzielnie, zgodnie z wymogami dotyczącymi tej formy wypowiedzi, redaguje poprawny i wyczerpujący opis postaci, unikając powtórzeń – wyjaśnia, jak w codziennym życiu można wykorzystać umiejętność opisywania postaci

	– określa, czym jest ramowy i szczegółowy plan wydarzeń – uzupełnia ramowy plan wydarzeń na podstawie tekstu	– przekształca czasowniki na rzeczowniki nazywające czynność – przekształca plan wydarzeń z czasownikami na plan wydarzeń z rzeczownikami nazywającymi czynności	– redaguje ramowy plan wydarzeń na podstawie tekstu	– redaguje plan szczegółowy na podstawie tekstu	– samodzielnie, zgodnie z wymogami dotyczącymi tej formy wypowiedzi, redaguje poprawny szczegółowy plan wydarzeń, unikając powtórzeń
	– określa, czym jest opowiadanie i wymienia jego części – łączy części opowiadania z ich przykładowymi realizacjami	– układa wydarzenia do opowiadania w kolejności – redaguje początek opowiadania na podstawie ilustracji – pracując w grupie, układa plan wydarzeń do historyjki obrazkowej	– redaguje opowiadanie, zachowując kolejność wydarzeń i trójdzielną kompozycję	– redaguje opowiadanie twórcze na podstawie wstępu	– samodzielnie, zgodnie z wymogami dotyczącymi tej formy wypowiedzi, redaguje poprawne opowiadanie twórcze, unikając powtórzeń, stosując słownictwo dynamizujące akcję
	– określa, czym jest podziękowanie i wymienia jego elementy	– wskazuje brakujące elementy w podanym podziękowaniu – wybiera sformułowania, które może użyć do zredagowania podziękowań	– uzupełnia tekst podziękowania, korzystając z przydatnych słów – redaguje ustne podziękowania w określonych sytuacjach	– redaguje pisemne podziękowanie, uwzględniając konieczne elementy – stosuje w podziękowaniu odpowiednią kompozycję i układ graficzny	– redaguje SMS z podziękowaniem poprawnym pod względem merytorycznym i kompozycyjnym
5. ROZWIJANIE UMIEJĘTNOŚCI AUTOREFLEKSJI I TWORZENIA TOŻSAMOŚCI		– nazywa emocje bohaterów tekstu	– definiuje pojęcie wartości – wskazuje wartości, którymi kierowali się bohaterowie utworu	– wskazuje fragmentu utworu, w którym bohater akceptuje siebie takim, jakim jest i wyjaśnia, co te słowa o nim mówią i czego mogą nas nauczyć – wyjaśnia, jak radzić sobie z uczuciami po niepowodzeniach – wskazuje, na podstawie własnych doświadczeń, co pomaga odzyskać spokój i gotowość do podejmowania kolejnych wyzwań	– formułuje morał wynikający z książki – przygotowuje plakat zachęcający do wysiłku mimo kolejnych niepowodzeń – wymyśla hasło motywujące do wytrwałego dążenia do celu
	– wymienia ważne miejsca w Polsce – podaje skojarzenia ze słowem <i>Polska</i>	– podaje, z czego słyną różne miejsca w Polsce – rozpoznaje miejsca, budynki i przedmioty przedstawione na mapie Polski	– wybiera trzy polskie miasta i podaje do nich jak najczęściej skojarzeń – wskazuje różne przykłady zachowań patriotycznych i	– opowiada o atrakcjach regionu, w którym mieszka – wyjaśnia, co łączy wszystkich Polaków	– samodzielnie przygotowuje folder dla zagranicznych turystów reklamujący najładniejsze miejsca w Polsce – samodzielnie tworzy definicję patriotyzmu i dyskutuje na

			odnosi je do codziennego życia	– wyjaśnia, dlaczego dbanie o przyrodę jest przykładem postawy patriotycznej	temat współczesnego rozumienia patriotyzmu
6. ELEMENTY EDUKACJI MEDIALNEJ	– wyjaśnia, jakie informacje na temat książki znajdują się na karcie katalogu internetowego	– odpowiada na pytania dotyczące dalszych kroków w związku z niewiedzą o miejscu wypożyczenia książki – przygotowuje informacje na temat książki wartej przeczytania	– szuka w Internecie informacji na temat zajęć organizowanych przez najbliższą bibliotekę – sporządza listę zajęć bibliotecznych w których chętnie wzięłby udział – wyjaśnia, która z bibliotek przedstawionych na ilustracji wydaje się mu najbardziej atrakcyjna	– opracowuje listę rozwiązań, które warto zastosować, by biblioteka była miejscem wartym spędzania w niej czasu	– przygotowuje plakat z samodzielnie przygotowanymi hasłami promującymi bibliotekę jako miejsce warte odwiedzenia – formułuje pomysły, jak zachęcić innych do czytania – wybiera, dyskutując z kolegami i koleżankami w klasie, najlepszy z pomysłów na zachęcenie innych do czytania
	– wymienia ludzi, bez których nie powstałaby książka	– wyjaśnia, na czym polega praca poszczególnych osób przy książce – dopasowuje nazwy czynności do nazw zawodów osób pracujących przy książce	– zapisuje pytania do wybranych osób pracujących przy powstawaniu książki	– wyjaśnia, jakimi cechami charakteru powinny wyróżniać się poszczególne osoby pracujące nad powstawaniem książki i uzasadnia swoje poglądy	– wyjaśnia, który z zawodów związanych z powstawaniem książek wydaje się mu najciekawszy i dlaczego
		– przedstawia sytuację bohatera tekstu uzależnionego od gier komputerowych, wyjaśnia zachowania bohatera w świecie realnym i wirtualnym	– tworzy hierarchię wartości bohatera i uzasadnia wskazaną kolejność wartości	– wyjaśnia, dlaczego świat realny jest dla bohatera nieatrakcyjny – ocenia postępowanie bohatera	– wskazuje zalety i wady korzystania z gier komputerowych proponuje rozwiązania prowadzące do przestrzegania zasad higieny cyfrowej
7. PRAKTYKI LEKTUROWE - krótsze teksty literackie (utwory o charakterze patriotycznym, wybrane baśnie, legendy)					
Józef Wybicki, „Mazurek Dąbrowskiego”	– zna hymn Polski „Mazurek Dąbrowskiego” – wyjaśnia, gdzie i kiedy powstał utwór, kto jest jego autorem, – podaje definicję rytmu	– wyjaśnia, dla kogo napisano „Mazurek Dąbrowskiego” i w jakiej sytuacji znajdowała się wtedy Polska	– wymienia postaci i zdarzenia przedstawione w „Mazurku Dąbrowskiego” – określa nastrój utworu, uzasadnia na podstawie tekstu swoje zdanie	– omawia, do jakiej postawy wobec ojczyzny chce przekonać Polaków osoba mówiąca w utworze – wyjaśnia, jak wyrazić miłość do ojczyzny w czasach pokoju	– wyjaśnia, jak wyrazić miłość do ojczyzny w czasach pokoju – wyjaśnia, jak zachowywać się podczas śpiewania lub słuchania „Mazurka Dąbrowskiego”

Magdalena Grądzka, „Piaś Kołodziej”	– czyta głośno tekst – wymienia bohaterów utworu – określa czas i miejsce wydarzeń – układa wydarzenia utworu w kolejności – podaje definicję elementów realistycznych i fantastycznych utworu	– czyta głośno i cicho – przedstawia bohaterów utworu – formułuje 2–3 zdania na temat wydarzeń ukazanych w legendzie	– czyta głośno, wyraźnie oraz cicho – wymienia wydarzenia realistyczne i fantastyczne legendy	– czyta głośno, stosując odpowiednie tempo i intonację – wskazuje cechy charakteru Piasta Kołodzieja i uzasadnia je, odnosząc się do treści legendy	– samodzielnie tworzy definicję gościnności – wyjaśnia, dlaczego warto okazywać gościnność innym ludziom
Magdalena Grądzka, „O Lechu, Czechu i Rusie”	– czyta głośno tekst – wymienia bohaterów utworu – określa czas i miejsce wydarzeń – porządkuje wydarzenia, układając je w kolejności – podaje definicję legendy	– czyta głośno i cicho – przedstawia bohaterów utworu – formułuje 2–3 zdania na temat wydarzeń i sytuacji bohaterów	– czyta głośno, wyraźnie oraz cicho – wyjaśnia, dlaczego gród Lecha nazwano Gnieznem – wyjaśnia związek między legendą a polskim godłem	– czyta głośno, stosując odpowiednie tempo i intonację – wskazuje na podstawie tekstu cechy legendy – wyjaśnia, o jakim ważnym wydarzeniu opowiada legenda „O Lechu, Czechu i Rusie”	– samodzielnie tworzy wypowiedź na temat tego, dlaczego warto znać przeszłość Polaków i Polski
Charles Perrault, „Kopciuszek”	– czyta głośno tekst – wymienia bohaterów utworu – określa miejsce wydarzeń – układa ramowy plan wydarzeń do baśni – podaje definicję baśni	– czyta głośno i cicho – przedstawia bohaterów utworu – formułuje 2–3 zdania na temat postępowania bohaterów, ich postaw	– czyta głośno, wyraźnie oraz cicho – dopasowuje cechy charakteru do postaci, uzasadniając swoje stanowisko na podstawie tekstu	– czyta głośno, stosując odpowiednie tempo i intonację – wskazuje na podstawie tekstu cechy baśni	– samodzielnie tworzy wypowiedź na temat tego, które cechy Kopciuszka są godne naśladowania, a które budzą wątpliwości
Jacob i Wilhelm Grimm, „O rybaku i jego żonie”	– czyta głośno tekst – wymienia bohaterów utworu – określa czas i miejsce wydarzeń – wskazuje na powtarzające się słowa w baśni	– czyta głośno i cicho – przedstawia bohaterów utworu – formułuje 2–3 zdania na temat tego, co przytrafiło się rybakowi podczas połowu i jak bohater postąpił w tej sytuacji	– czyta głośno, wyraźnie oraz cicho – wyjaśnia znaczenie opisów darów ofiarowanych przez rybkę – wskazuje cechy charakteru rybaka i jego żony, odnosząc się do tekstu – wyjaśnia, które cechy rybaka i jego żony przyczyniły się do utraty	– czyta głośno, stosując odpowiednie tempo i intonację – doradza rybakowi i jego żonie, o spełnienie którego życzenia mogliby poprosić, gdyby złota rybka dała im drugą szansę, uzasadnia swoją odpowiedź – wybiera powiedzenie zgodne z przesłaniem baśni i uzasadnia swój wybór, odnosząc się do znaczenia powiedzenia i treści baśni	– porównuje baśń „Kopciuszek” i baśń „O rybaku i złotej rybce” wskazując podobieństwo złotej rybki do jednej z postaci z baśni „Kopciuszek” – wyjaśnia, na czym polega podobieństwo codziennego życia rybaka do życia Kopciuszka i jej siostr – wyjaśnia różnicę zakończeń obu utworów

			szansy na poprawę życia bohaterów i uzasadnia swoją odpowiedź		
Hans Christian Andersen, „Nowe szaty cesarza”	– czyta głośno tekst – wymienia bohaterów utworu – wypowiada się na temat czasu i miejsca wydarzeń – wskazuje zdania prawdziwe i fałszywe na podstawie tekstu baśni	– czyta głośno i cicho – przedstawia bohaterów utworu – przypisuje cechy charakteru poszczególnym bohaterom baśni, uzasadniając swój wybór	– czyta głośno, wyraźnie oraz cicho – wyjaśnia, czy uprzejmość ukazaną w utworze można uznać za zaletę, uzasadnia swoje stanowisko – wyjaśnia, dlaczego dworzanie nie mówili cesarzowi prawdy	– czyta głośno, stosując odpowiednie tempo i intonację – wyjaśnia, dlaczego dziecko powiedziało cesarzowi prawdę, uzasadnia swoje stanowisko – nazywa uczucia towarzyszące cesarzowi, kory usłyszał, że jest nagi, uzasadnia swoje stanowisko	– samodzielnie tworzy wypowiedź na temat tego, co powinien zrobić cesarz, by odzyskać szacunek poddanych
LEKTURY OMAWIANE W CAŁOŚCI – przykładowe dłuższe teksty literackie.					
„Akademia pana Kleksa”	– mówi, gdzie i kiedy dzieją się wydarzenia utworu – porządkuje wydarzenia utworu w kolejności chronologicznej - podaje najważniejsze informacje na temat Ambrożego Kleksa: imię, nazwisko, adres, cechy wyglądu – wskazuje usytuowanie i wyjątkowość Akademii – prezentuje najważniejsze informacje na temat szpaka Mateusza – wyjaśnia, kogo uczniowie Akademii spotkali w bajkach, co się wydarzyło podczas tych spotkań i czego się chłopcy nauczyli	– prezentuje fragmenty utworu potwierdzające czas i miejsce wydarzeń – wskazuje cechy charakteru, sposób prowadzenia lekcji, umiejętności i cechy szczególne pana Kleksa – wyjaśnia, odnosząc się do tekstu, jak oceniają pana Kleksa Adaś, Niezgódka, Szpak Mateusz i Golarz Filip – wskazuje różnice pomiędzy uczniami akademii a uczniami typowych szkół – objaśnia, co znajdowało się w szklankach ze snu Adasia – wymyśla, co Adaś mógłby znaleźć w ósmej szklance, opisuje tę rzecz i	– łączy wydarzenia utworu z ich skutkiem – wymienia zalety i słabości pana Kleksa, odnosząc się do tekstu – wyjaśnia, kore lekcje w Akademii były najbardziej interesująca i uzasadnia swoje zdanie – wymyśla nowe, nietypowe przedmioty, których mogliby się uczyć chłopcy w Akademii – opowiada o obowiązkach chłopców w Akademii – formułuje pogląd, czy opowieść szpaka Mateusza przypomina baśń, wskazuje cechy historii ptaka, które mogą o tym świadczyć – przedstawia wydarzenia z życia szpaka Mateusza	– określa typ narratora utworu i uzasadnia swoje zdanie, odwołując się do tekstu – wyjaśnia, którą umiejętność podziwia w panu Kleksie i uzasadnia swoje stanowisko – przygotowuje plakat reklamujący Akademię – na plakacie wskazuje, co mogłoby zachęcić uczniów do zapisania się do Akademii – porównuje cechy charakteru młodego księcia i szpaka Mateusza – opracowuje przewodnik po Psim Raju, w którym przedstawia najciekawsze miejsca i atrakcje czekające na odwiedzających – przygotowuje plakat promujący dobre traktowanie zwierząt	– formułuje wypowiedź dotyczącą cech i zachowań pana Kleksa, które są ważne w zawodzie nauczyciela, uzasadnia swoje stanowisko, odwołując się do tekstu – zabiera głos w rozmowie na temat tego, czy Akademia może być wzorem dla dzisiejszych szkół, podaje dwie rzeczy wymyślone przez pana Kleksa, które warto wprowadzić w szkole – tworzy wypowiedź na temat tego, czego nauczył się książę po przemianie w szpaka i jakim człowiekiem szpak Mateusz będzie po powrocie do ludzkiego wcielenia – wyjaśnia, co oznaczają słowa <i>Podróże kształcą</i> i zajmuje stanowisko wobec tego stwierdzenia

		proponuje jej wykorzystanie			
Rene Goscinny, Jean-Jacques Sempé, „Mikołajek”	– wyjaśnia, gdzie i kiedy dzieją się wydarzenia utworu, kim są bohaterowie utworu, co wie o narratorze dzieła – wskazuje, kto należy do rodziny Mikołajka i jak bohater mówi o swojej rodzinie – rozpoznaje bohaterów, kolegów Mikołajka, na podstawie fragmentów dzieła – układa wydarzenia z wizyty Luczki w kolejności	– przygotowuje kapsułę czasu do wybranego rozdziału przedstawiającego przygody Mikołajka, w kapsule umieść: jeden przedmiot, jedną postać, jedno miejsce, jedno zdanie opisujące wydarzenie, wniosek płynący z tej historii – opowiada o codziennych aktywnościach członków rodziny Mikołajka – wyjaśnia, kto z klasy Mikołajka mógłby być kolegą i uzasadnia swój wybór – informuje, czego oczekiwała mama podczas wizyty gości – wskazuje cechy charakteru Ludeczki na podstawie jej zachowań	– opowiada wydarzenia z pierwszego rozdziału z perspektywy nauczycielki, Gotfryda, Ananiasza, Alcesta, fotografa. – informuje, jak rozumie zakończenie rozdziału „Dzienniczki” – wyjaśnia, czy podobne zachowania są sprawiedliwe – informuje, które zachowania Ludeczki nie spodobały się Mikołajkowi albo go zdziwiły	– na podstawie opowiadań „Palę cygaro” i „Świetnieśmy się bawili” wyjaśnia, co zrobili bohaterowie, dlaczego nie powinni tego robić, czego się nauczyli – wskazuje, co sprawiło, że Mikołajek zmienił zdanie na temat Ludeczki – wyjaśnia na podstawie własnych doświadczeń, na co zwraca uwagę przy zawieraniu przyjaźni	– przyznaje złoty „Medal Śmiechu” jednemu wydarzeniu z książki, uzasadniając swój wybór – opracowuje poradnik dla rodziców, w którym wyjaśnia, co dzieci oczekują od dorosłych i co domownicy mogą zrobić, by życie rodzinne było spokojniejsze i przyjemniejsze – formułuje pogląd, że dobrze mieć koleżanki i kolegów, uzasadnia swoją opinię – wyjaśnia, odwołując się do rozdziału „Ludeczka”, co to znaczy, że nie należy oceniać książki po okładce – pracując w grupie, przygotowuje słuchowisko radiowe na temat Ludeczki
Andrzej Maleszka, „Magiczne drzewo. Czerwone krzesło”	– informuje o czasie i miejscu akcji utworu – informuje, jak bohaterowie traktowali magiczne krzesło – udziela odpowiedzi na pytania do wywiadu jako ciocia Maryla	– umieszcza wydarzenia na osi czasu zgodnie z kolejnością ich występowania – informuje, co na temat cioci Maryli powiedzieliby Kuki, Filip i Tosia	– uzupełnia wydarzenia utworu zgodnie z treścią utworu – rozpoznaje bohaterów na podstawie ich opisów oraz fragmentów ich wypowiedzi – wybiera jedno wydarzenie i opisuje je z perspektywy	– wyjaśnia, jakie emocje wzbudzają bohaterowie, uzasadniają swoje odpowiedzi – opisuje szczególnie ważny dla ucznia przedmiot, wyjaśniając jego historię i sytuację, kiedy uczeń go używa	– formułuje wypowiedź na temat najciekawszej postaci w utworze, najważniejszego wydarzenia i najbardziej emocjonującego wydarzenia – projektuje własną okładkę książki

	– układa wydarzenia w kolejności, w jakiej występują w książce	– wskazuje wydarzenie, podczas którego doszło do prawdziwej przemiany – wskazuje, co ważnego wydarzyło się na każdym etapie podróży i jaki wpływ miało na dzieci	osoby, która nie wie, co powoduje magiczne zjawiska – wyjaśnia, jak zmieniło się zachowanie cioci Maryli po przemianie – opisuje ciocię Marylę przed przemianą i po przemianie, jako Wiki – opowiada o podróży z punktu widzenia Tosi, Kukiego, Filipa, Wiki	– wypowiada się na temat cioci Maryli po przemianie: czy stała się inną osobą, czy tylko odkryła szufladę dzieciństwa, której dawno nie otwierała, uzasadnia, odwołując się do tekstu – wskazuje trzy cechy lub/ i zachowania, które pomogły bohaterom dotrzeć do celu mimo niebezpieczeństw – uzasadnia wybór tych cech	– układa regulamin korzystania z czerwonego krzesła, które znalazło się w domu ucznia – tworzy wypowiedź, co mogą zrobić dorośli, by nie zapomnieć, jak to jest być dzieckiem – nagrywa krótką relację dźwiękową z wymarzonej wycieczki, mówiąc, gdzie jest, co najbardziej zachwyca podczas wycieczki – formułuje morał wynikający z książki
„Kajko i Kokosz. Szkoła latania”	- wymienia bohaterów komiksu - wskazuje charakterystyczne cechy komiksu - rozpoznaje najbardziej znanych bohaterów komiksów - podaje tytuł swojego ulubionego komiksu	- przedstawia bohaterów komiksu - przedstawia miejsce i czas wydarzeń - przedstawia w 2–3 zdaniach swój ulubiony komiks - wymienia najbardziej znanych autorów komiksów	- opowiada w kilku zdaniach o wydarzeniach - opowiada w kilku zdaniach o wydarzeniach przedstawionych w komiksie - układa ramowy plan wydarzeń - określa początki sztuki komiksowej w Polsce - przedstawia swój ulubiony komiks - sporządza notatkę	- opowiada w ciekawy sposób o wydarzeniach przedstawionych w komiksie - opisuje magiczne przedmioty - układa szczegółowy plan wydarzeń - prezentuje początki sztuki komiksowej w Polsce i na świecie - prezentuje najbardziej znanych autorów komiksów - prezentuje ulubiony komiks - notuje w dowolnej formie najważniejsze informacje	- wyczerpująco wypowiada się na temat wydarzeń przedstawionych w komiksie, odwołując się do znajomości całej lektury - rysuje własny komiks o zabawnym wydarzeniu - wyszukuje w bibliotece lub internecie informacje o pierwszych polskich komiksach

Dla uczniów posiadających opinię lub orzeczenie Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej (w tym z dysleksją, dysgrafią, dysortografią, spectrum autyzmu czy niepełnosprawnościami), wymagania edukacyjne oraz formy i metody ich sprawdzania są dostosowywane do ich indywidualnych potrzeb rozwojowych i możliwości psychofizycznych. Dostosowanie to polega na modyfikacji warunków nauki i kryteriów oceniania (np. wydłużenie czasu pracy, zmiana formy sprawdzianu), przy jednoczesnym zachowaniu realizacji pełnej podstawy programowej.